

Žan Žak Ruso

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača

Žan Žak Ruso (1712-1778)

Među najveće duhove Francuske u XVIII veku i najznatnije glasnike francuske buržoaske revolucije moramo ubrajati Žana Žaka Rusoa, koji je u pedagogiji delimično nastavio senzualističku tradiciju Džona Loka, a delimično na svoj sopstveni način protestovao protiv srednjevekovnog vaspitanja time što je u centar vaspitnog nastojanja postavio dete, njegove duševne i razvojne osobenosti i između ostaloga zahtevao naročito njegovu aktivnost. Ostao je kod senzualizma i deizma, a usprotivio se racionalizmu i pobedio ga na svoj originalan način.

a) Život i rad

Rodio se u Ženevi kao sin sajdzije. Njegova mladost je bila izrazito teška, a njegov kasniji život veoma buran, pravi život buržoasko-demokratskog borca za nov društveni poredak i novu kulturu. U njegovoj tegobnoj mladosti treba da potražimo objašnjenje za njegovu idealno prikazivanje mladosti, odnosno za vaspitanje deteta.

Majka mu je umrla na porođaju, i tako je kroz čitavu mladost osećao nedostatak brižljive i ljubavi pune nege. Po prirodi je bio slabunjavao i osetljivo dete. Ubrzo se otuđio od oca, koji se po drugi put oženio, napustio Ženevu i prepustio sina brizi rođaka. Pošto je stekao nešto osnovnog znanja, otišao je da izučni graverski zanat. Zbog majstorove svireposti pobećao je i počeo da luta po svetlu. Bio je neko vreme lakej, zatim domaći učitelj; neko vreme je davao časove iz muzike, bio sekretar itd. Čitavo vreme je gajio iskrenu želju za obrazovanjem. Pošto nije mogao posećivati školu postao je samouk. Mnogo je čitao, pre svega, dela slavni filozofa Dekarta, Loka i drugih.

Posle dolaska u Pariz upozna se sa piscima i filozofima, naročito sa Didroom (Diderot), s kojim se i sprijateljio. Godine 1750. napisao je raspravu u kojoj odgovara na pitanje za koje je akademija u Dižonu (Dijon) raspisala konkurs: "Da li je napredak u nauci i umetnosti doprineo pogoršanju ili poboljšanju morala?" Ruso je odgovorio da je moral slabio ukoliko je civilizacija više napredovala. Efekat njegove rasprave bio je velik.

I kad je posle nekoliko godina ista akademija raspisala nov konkurs za najbolje rešenje pitanja: "O izvoru nejednakosti među ljudima", Ruso se ponovo odazvao. Godine 1762. izdao je raspravu "Društveni ugovor". U prvoj raspravi dokazuje da se nejednakost povećala napredovanjem civilizacije i da izvor nejednakosti leži u privatnoj svojini. U drugom delu razvija misao, koju je zastupao Lok, da je država nastala dobrovoljnim ugovorom ljudi. Ova misao je kod Rusoa dobila mnogo jasniji i demokratskiji oblik. Oštru kritiku feudalnog poretka i staleških razlika izneo je takođe u romanu "Nova Heloiza".

Knjigu su spalili na trgu usred Pariza i Rusou su zapretili Bastiljom. Pobećao je u Bern, a zatim u Englesku. Zbog žestokog gonjenja, koje je trajalo nekoliko godina, počela se kod njega javljati duševna bolest. Obuzimala ga je misao da ga stalno gone.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com